

ОДЕНИЦЯ

Зазирни в щоденник Гриця.
Там із мови — одиниця.
Довжелезна, мов жирафа,
І товстенька, наче шафа.
А чому? Це зрозуміло:
Бо під час диктанту з'їла
Із тарилки борщ з грЕбами,
ПригАстилась пирАгами.
Ну а потім одЕниця
Воду випЕла з крЯниці.

І. Січови

ЗРАНКУ КИЦЯ ЧЕПУРИТЬСЯ

Сьогодні Киця встигла зранку
Поїсти рибки і сметанки,
Водички чистої напитись
І заходилась чепуритись.
Вона собі помила ротик
Антени-вуса і животик,

Чорнявий носик, гострі вушки,
М'якенькі лапки, як подушки.
Помила Киця вікна, двері,
Балкон, підлогу і шпалери,
Каструлю, ванну, квіти, миску
І в ліжку сонного Дениска.

Г. Поволоцький

ДОБРИЙ ЧАРІВНИК

Учора мама пекла пиріжки з сиром, та
й каже:

— Колю, віднеси гостинця тітці Ганні.

Тітка живе поруч, лише перейти вулицю.
В невеличкому будинку.

— Пригощайтеся, тітко, свіжими пиріжками,
мама прислала,— каже Микола, ставши на
порозі.

— Ох ти ж, мій племіннику любий, спасибі
тобі. Хай колись спечу, то й тебе почастую.

— Я коли йшов до вас, то мало не перечепився.
У вас сходинки біля ганку поламані.

— Оце все хотіла попросити твого тата, щоб
полагодив, та все забуваю.

— Я перекажу йому, що ви просили,— пообіцяв хлопчик і вибіг з хати.

Вранці, коли всі пішли на роботу, Микола взяв молоток і цвяхи та й пішов до тітчиної хати. Оглянув сходинок, прилаштував дощечки й кожну прибав. Увечері до них зайшла Ганна та й хвалиться:

— Хтось так гарно відремонтував мені сходинок. Чарівник якийсь.

Микола глянув крадькома на маму й тітку і сам собі усміхнувся.

Б. Лепкий

ПТАШКА

Івасик пташечку зловив,
Щасливий вбіг у хату:
— Який же гарний, ах, який
Пташок, дивися, тату!
А батько глянув у кулак,
Покивав головою:
— А що було б, якби-то так
Зробив хто із тобою?
Життя на волі для усіх
Над все дорожче, сину! —
Івасик вибіг на поріг
І випустив пташину.

